

Ju Jitsu Szakszövetség

A sporttörvény szerint hivatalos támogatást a szakszövetségek kaphatnak. Szakszövetség minden sportágban, jelen esetben harcművészeti irányzatban, szakágban csak egy lehet Magyarországon. A szakági szakszövetség megalakulása az irányzat és művelői érettségét, együttműködő készségét jelenti. Az a támogatás, amelyet a szakszövetség kaphat, nem sok, legfeljebb a működéshez és a közös rendezvényekhez elegendő. Az igazán nagy eredmény a szakszövetség megalakulásánál nem az, hogy a résztvevők anyagi előnyhöz jutnak (sőt, nekik kell fizetniük tagdíjat), hanem az a tudat, hogy együtt tudnak dolgozni a Magyarországon oktató többi hasonló gondolkodású, ugyanazt az irányzatot választó mesterrel, edzővel, a működésüket magasabb szintre tudják emelni.

Magyarországon ma már működnek egyes harcművészeti irányzatokban szakszövetségek. Van Aikido, Karate, Kung-Fu, Nanbudo stb. szakszövetség. Ők tehát meg tudták valósítani azt az együttműködést, aminek mi, a ju jitsu művelői még csak előtte vagyunk. Voltak kísérletek korábban is egy Ju Jitsu Szakszövetség létrehozására, de a végső eredményt eddig nem sikerült elérni. Talán azért nem, mert néhány alapvető dolgot figyelmen kívül hagytunk.

Meg kell értenünk, hogy a ju jitsu sajátos irányzat itt Magyarországon. Kialakulása sok edzőteremben párhuzamosan, egymástól függetlenül történt a 70-es, 80-as években az önvédelmi technikák beépítésével. Van, aki a karate felől közelítette, van, aki a judo felől, van, aki más irányból. Ekkor ez az önvédelem még nem kifejezetten ju jitsu volt. Valódi ju jitsu-ról Magyarországon csak 1982, 1985 után beszélhetünk. Hát ez nem lehet probléma – mondhatná bárki – hiszen számtalan egyéb stílus (a már említett Nanbudo is) sokkal későbbben honosodott meg az országban. Ezek a stílusok nemegyszer világszövetségi szinten egy tőről indulnak és Magyarországra is így egy csatornán keresztül jutottak be. A ju jitsu-nak nincs megalapítója, legalábbis olyan értelemben, mint a Shotokan, Kyokushin, Aikido, Judo stb.

irányzatoknak van, így a világban is számtalan szövetség létezik egymástól függetlenül. Sőt, sokszor annak megállapítása, hogy egy irányzat a ju jitsu-hoz tartozik-e, az sem egyértelmű. Szóval a későbbiekben a szintén egymástól független külföldi szövetségek „jöttek” be az országba képviselőiken keresztül. Ily módon a már létező szövetségekből kiváló személyek, csoportok találtak külföldi szövetséget, ők pedig helyi, magyarországi képviselőket.

Ennek eredményeképpen alakult ki a mai helyzet, legalább 6-10 országos szervezettel, (közülük a kisebbek 3-5 klubbal, a nagyobbak 15-20 klubbal) illetve egyéb még tőlük is független klubokkal. Mindehhez hozzájárul a magyarországi egyesülési törvény, amely szerint szabadon lehet alapítani 10 fővel ilyen egyesületeket, illetve ezek illegálisan is működhetnek, gyakorlatilag nincs aki ellenőrizze őket. A ju jitsu-val hasonló a helyzet, mint a népszámláláskor a nemzetiséggel, vagy a vallással, magyar az, aki annak vallja magát, ju jitsu-val az foglalkozik, aki annak mondja azt, amit csinál. Ma bárki nevezheti a klubját valamilyen ju jitsu klubnak (természetesen írhatják ju-jitsu, jiu-jitsu, ju jitsu, jujutsu stb. formában is).

A szakszövetség tagjai nem magán-személyek, hanem klubok, egyesületek, szövetségek. A szakszövetség megalakulásának akkor van értelme, ha reprezentálja, képviseli a Magyarországon ju jitsu-val foglalkozók jelentős részét. Egy olyan szakszövetség, amelyen kívüli ju jitsu társadalom sokkal nagyobb, mint az azon belüli – még ha sikerül is megalakítani – nem tudja betölteni azt a szerepet, amelyre hivatott. Kérdés az, hogy a ju jitsu művelőinek nagyobb része, vagy a szövetségek képviselőinek nagyobb része fontosnak tartja-e azt, hogy megalakuljon a szakszövetség. Véleményem szerint a ju jitsu fejlettségét, a művelőinek érettségét jelzi, ha meg tudnak egyezni, együtt tudnak működni. Tulajdonképpen ez elvárható, sőt a sporttörvény egyenesen elvárja.

A sporttörvény azt mondja: – Támogatlak benneteket, ha felnőt

módjára együtt tudtok működni, ezzel bebizonyítjátok azt, hogy érdemesek vagytok a támogatásra és értelmes, hasznos célra fordítódik a támogatás. Kaptok ezen felül bizonyos jogokat is: szakadó képzés megszervezésének, országos bajnokság kiírásának a lehetősége stb. – vagy fordítva: – Miért foglalkozzak veletek, ha civakodtok, gyerekek módjára veszekedtek, még nem nőttetek fel, nem tudtok együttműködni. Nem mutattok olyan érettséget, hogy egy felsőbb szintre léphessetek.

A szakszövetség megalakításának szükséges alapelvei

– Teljes önkéntesség alapján a többséget reprezentálja (ez azt jelenti, hogy mindegyik jelentősebb szövetség önként benne van, olyanok legyenek a feltételek, hogy ne maradjon ki senki).

– A később kapcsolódnak is egyszerű feltételek, hogy minél többen jöjjenek a megalakulás után is.

– A tagok teljesen egyenjogúak egymással. Egyik szövetség, klub sem mondhatja azt, hogy több, mint mások, neki kell adni a tisztségviselőket stb.

– Egy időszakonkénti váltással automatikusan, vetésforgószerűen cserélődő elnöki rendszer (idén ez a szövetség, jövőre a másik szervezet, utána a harmadik adja a szakszövetségi elnököt – jól működik ez az aikido-soknál)

Korábban is voltak kísérletek a szakszövetség megalakítására, de kudarcot vallottak, azért mert nem tartották be valamelyik alapelvet: kifejezetten egyes szövetségek kizárásával akarták megalakítani, a kisebbség akarta hivatalos kapcsolatai alapján létrehozni, nem egyenrangúság alapján, ezáltal egyesek úgy érezhették, hogy egy másik szövetség „alá” kényszerül és ezért nem akartak belépni stb. Talán ezek a tapasztalatok is kellettek ahhoz, hogy felnőjünk.

Ha másoknak sikerült, nekünk miért ne sikerülne?

Berkes László
Magyar Ju Jitsu Szövetség